

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Gawda (spr.)
Sędziowie:	SA Krzysztof Szewczak SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska
Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Sylwia Zawadzka	

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2018 r. w Lublinie

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

z udziałem P. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym i podstawę wymiaru składek

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 13 marca 2018 r. sygn. akt VIII U 2060/16

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska Elżbieta Gawda Krzysztof Szewczak

III AUa 443/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 marca 2018 r. Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. i ustalił, że P. M., jako osoba zatrudniona na podstawie umowy o dzieło u płatnika(...)Spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością w B., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz spółki kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach prawnych:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w B. zajmuje się układaniem rurociągów gazowych, naftowych, energetycznych i wodociągów, metodą bez wykopową. Zatrudnia kilkanaście osób do prac fizycznych w ramach umów o pracę oraz pięciu pracowników biurowych, również w ramach umów o pracę.

W dniu 12 listopada 2012 roku spółka (...) zawarła z P. M. umowę o dzieło nr (...), której przedmiotem było przygotowanie modułu mieszalnika do malowania proszkowego. Wynagrodzenie określono na kwotę 6.425 złotych i zostało ono wypłacone dopiero po wykonaniu umówionego projektu w dniu 28 grudnia 2012 roku. W umowie określono termin wykonania dzieła na dzień

31 grudnia 2012 roku, kiedy to zamawiający miał odebrać dzieło na podstawie protokołu przekazania. Przewidziano karę umowną w wysokości 0,5% wartości dzieła za każdy dzień zwłoki przy wykonaniu dzieła i możliwość odstąpienia, jeżeli zwłoka przekroczy 14 dni. Umowa została zrealizowana przed wyznaczonym terminem, stąd wcześniejszy termin odebrania dzieła i wypłaty wynagrodzenia.

Szczegółowy zakres przedmiotu umowy określono w załączniku do umów o dzieło, w którym jednocześnie określono zakres prac objętych umową o dzieło zawartą z W. R.. Załącznik przygotował L. G. – był to jeden dokument dla obu umów o dzieło, albowiem obejmował te same czynności, z tym, że dla dwóch różnych urządzeń: mieszalnika głównego i zbiornika magazynowego z opcją mieszanki. Precyzował również dwa rodzaje czynności przygotowanie do malowania powłoki wewnętrznej i przygotowanie do malowania powłoki zewnętrznej. Dla obu wykonawców umów przewidziano ściśle wyliczoną powierzchnię do przygotowania. W przypadku P. M. wariant A (czynności na zewnątrz zbiornika) obejmował 74,5m² a wariant B (czynności wewnątrz zbiornika) obejmował 67m². W załączniku wskazano, że głównym celem przygotowania powierzchni jest usunięcie starych powłok malarskich i antykorozyjnych, poprzez wyczyszczenie twardymi tarczami szlifierskimi i wykończenie miękkimi szczotkami faz i połączeń spawnych, wykonanie napraw połączeń śrubowych (ewentualnie wymianę śrubunków), naprawę połączeń nitowych, wykonanie dodatkowych zagięć i orantowanie miejsc mogących podlegać zatrzymaniu zawieszin i wody, wykonanie dodatkowych osłon, dokładne wyczyszczenie całości konstrukcji umożliwiającej skuteczność wczep pokryć ochronnych według procedury zawartej w normie ISO (...) uzupełnionej o listę czynności (...). Końcowe czynności to dokładne czyszczenie strumieniowo-ścierne.

W dniu 21 października 2013 roku spółka (...) zawarła z P. M. umowę o dzieło, której przedmiotem było przygotowanie platformy dźwigowej do malowania. Wynagrodzenie określono na kwotę 6.900 złotych i zostało ono wypłacone dopiero po wykonaniu umówionego projektu w dniu 30 grudnia 2013 roku. W umowie nie określono terminu wykonania dzieła, ale po jego zakończeniu dzieło miało być odebrane na podstawie protokołu przekazania. Przewidziana została kara umowna w przypadku zwłoki przy wykonaniu dzieła i możliwość odstąpienia od umowy, jeżeli zwłoka przekroczy 14 dni. Umowa została zrealizowana do dnia 30 grudnia 2013 roku, odebrana, a wypłata wynagrodzenia nastąpiła w oparciu o wystawiony rachunek.

Szczegółowy zakres przedmiotu umowy określono w załączniku do umowy o dzieło. Przedmiotem prac i odbioru było wykonanie i naprawa połączeń konstrukcyjnych ramy nośnej i zabezpieczenie antykorozyjne kratownic i dźwigu platformy operacyjnej żerdzi wiertniczych. Prace miały być wykonywane w ramach usunięcia wad powłok zabezpieczających, ujawnionych w trakcie eksploatacji urządzenia. W zakresie przygotowania powierzchni wskazano, że powierzchnie stalowe powinny być oczyszczone, odtłuszczone zgodnie z obowiązującymi normami. Powierzchnie powinny być przygotowane zgodnie z zaleceniami producenta zestawu malarskiego, podanymi w kartach technicznych stosowanych materiałów. Powierzchnie przeznaczone do zabezpieczenia miały być sprawdzone pod względem

stanu podłoża, temperatury i wilgotności. Dodano, że powierzchnie w całym obwodzie kratownic i powierzchni podestu powinny być gruntowane za pomocą środków gruntujących wg receptury dostarczonej przez zamawiającego. Wykonanie warstwy uszczelniającej miało być wykonane poprzez nanoszenie walkiem i malowanie pędzlem. Zaznaczono, że podłoże oraz każda nanoszona warstwa powinna być odebrana przez zamawiającego.

Pierwsza z umów zawartych z P. M. dotyczyła prac remontowo-konserwacyjnych mieszalnika służącego do płukania płuczki wiertniczej. Umowa obejmowała remont zbiornika metalowego o dużych gabarytach (4x2m), który w wyniku eksploatacji uległ zniszczeniu. Zadaniem P. M. było wykonanie prac na zewnętrznej i wewnętrznej powłoce takiego zbiornika. P. M. za pomocą rozpuszczalnika usuwał starą powłokę farby, następnie usuwał rdzę i wszelkie zanieczyszczenia. Dalsze czynności obejmowały nałożenie warstwy podkładowej oraz malowanie zbiornika niebieską farbą. Czynności związane z oczyszczeniem zbiornika i jego pomalowaniem zabrały zainteresowanemu ponad miesiąc. Prace wykonywał w godzinach od 8.00 do 16.00, przy czym sam ustalał godziny i dni pracy. Praca nie była wykonywana pod nadzorem.

Druga umowa dotyczyła przygotowania do malowania i malowania platformy dźwigowej. Wnioskodawca wykonał analogiczne czynności, jak przy poprzedniej umowie. W pierwszej kolejności dokonał usunięcia starych powłok lakierniczych z pomocą rozpuszczalnika, następnie nałożył podkład, a finalnie pomalował całą konstrukcję platformy dźwigowej. Nikt nie nadzorował jego pracy. Prace wykonywał w dogodnym dla siebie czasie, tak aby zdążyć przed datą ukończenia dzieła oznaczoną w umowie.

Poza związaniem P. M. i spółki tymi konkretnymi umowami o dzieło, stron nie łączyły żadne inne stosunki umowne. W szczególności zainteresowany nie pozostawał w jakimkolwiek stosunku zależności od spółki. W okresach objętych umowami nie był nigdzie zatrudniony. O możliwości wykonania prac dowiadywał się od K. N. – jego siostry ciotecznej.

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach ubezpieczeniowych, które zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, spełniały wymogi formalne i były autentyczne. Ustaleń dokonano także na podstawie zeznań prezesa zarządu spółki K. N. i zainteresowanego P. M. oraz prokurenta firmy (...).

Sąd Okręgowy obdarzył wiarą zeznania K. N., zainteresowanego oraz L. G., gdyż były zgodne z treścią dokumentów, a ponadto nie były wewnętrznie sprzeczne. Strony logicznie i szczegółowo wskazały na przyczyny zawarcia umów o dzieło, ich warunki, sposób wykonania, metodę odebrania i wypłatę wynagrodzenia. Zeznania te są logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym. Sąd Okręgowy wskazał, że organ rentowy w zasadzie nie kwestionował powyższych okoliczności. Spór sprowadzał się do prawidłowej ich oceny w kontekście charakteru zawartej umowy cywilnoprawnej.

W ocenie Sądu Okręgowego zeznania W. R., poza faktem potwierdzenia, że pierwszej ze spornych w niniejszym postępowaniu umów o dzieło nie wykonywał wspólnie z P. M., nie wniosły nic istotnego dla rozpoznania sprawy.

W oparciu o poczynione ustalenia Sąd Okręgowy uwzględnił odwołanie. Sąd Okręgowy zważył, że w obowiązującym systemie prawnym pełne uzasadnienie znajduje stosowanie różnych podstaw prawnych świadczenia pracy jednego podmiotu na rzecz innego, zarówno w ramach stosunku pracy, ale także na podstawie umów cywilnoprawnych, najczęściej umów zlecenia, o dzieło lub agencyjnej. Jednakże o charakterze umowy nie decyduje jej nazwa, lecz nadana przez strony treść i sposób wykonania zobowiązania. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 lipca 2014 roku (II UK 414/13, LEX nr 1644523) wyraził pogląd, że samo nazwanie umów - umowami o dzieło i posługiwanie się przez ich strony terminologią stosowaną przy zawieraniu umów rezultatu (o dzieło) nie decydują autonomicznie ani samodzielnie o rodzaju zawieranych zobowiązań, ale wymaga uwzględnienia i oceny prawnej rzeczywistego przedmiotu umów, w tym sposobu, okoliczności i celu ich wykonywania oraz wynagradzania za przeprowadzone czynności. Przedmiotem umowy o dzieło jest doprowadzenie do weryfikowalnego i jednorazowego rezultatu, zdefiniowanego przez zamawiającego w momencie zawierania umowy. Dzieło jest wytworem, który w momencie zawierania umowy nie istnieje, jednak jest w niej

z góry przewidziany i określony w sposób wskazujący na jego indywidualne cechy. Dlatego też jednym z kryteriów umożliwiających odróżnienie umowy o dzieło od umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania dzieła sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. Sprawdzenie takie jest zaś niemożliwe do przeprowadzenia, jeśli strony nie określiły w umowie cech i parametrów indywidualizujących dzieło (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2013 roku II UK 103/13, LEX nr 1506184). Natomiast w wyroku z 18 września 2013 roku (II UK 39/13, LEX nr 1378531).

Stosownie do treści art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Umowa taka zakłada zatem, iż przyjmujący wykona indywidualizowane i z góry określone dzieło przy czym nie musi ono mieć charakteru materialnego.

W odróżnieniu od powyższego w przypadku umów o świadczenie usług, do których na mocy art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, brak jest zaakcentowania rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia, co nie wyklucza, iż takowy nastąpi. Przy czym nie wynik, lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia oraz umów o świadczenie usług. Mieć przy tym należy na względzie, iż przedmiotem tej drugiej kategorii umów jest wykonywanie czynności o charakterze faktycznym na rzecz dającego zlecenie.

W porównaniu do umowy o świadczenie usług (zlecenia) umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły do konkretnego, w przyszłości indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynik zatem, lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia, to jest przedmiotowo istotnym. Dzieło jednoznacznie określane jest orzecznictwie jako rezultat pracy fizycznej lub umysłowej, materialny bądź ucieleśniony materialnie, posiadający cechy, które pozwalają uznać go za przedmiot świadczenia przyjmującego zamówienie (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 czerwca 2003 roku, II CKN 269/01, OSNC 2004 Nr 4, poz. 142).

Umowa o dzieło zakłada swobodę i samodzielność w wykonywaniu dzieła, a jednocześnie nietrwałość stosunku prawnego, gdyż wykonanie dzieła ma charakter jednorazowy i jest zamknięte terminem wykonania. Przyjmuje się, że rezultat, o który umawiają się strony, musi być z góry określony, mieć samoistny byt obiektywnie osiągalny i pewny (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2013 roku, II UK 430/12, LEX nr 1675272)

Sąd Okręgowy zważył, że w sprawie niniejszej przedmiotem, na którego wykonanie strony się umówiły, była realizacja w 2012 roku „przygotowanie modułu mieszalnika do malowania proszkowego” a w 2013 roku „przygotowanie platformy dźwigowej do malowania”. P. M. realizował umowę samodzielnie według zaplanowanego rodzaju prac, zgodnie z projektem technicznym i wymogami technologicznymi. Wykonanie umów polegało na oczyszczeniu, zakonserwowaniu za pomocą specjalnych środków antykorozyjnych i pomalowaniu zbiornika oraz platformy dźwigowej przy użyciu materiałów dostarczonych przez zamawiającego. Prace po ich wykonaniu odbierała osoba zajmująca przygotowaniem sprzętu i sprawdzaniem jego stanu i przydatności dla potrzeb firmy. Wynagrodzenie ustalone było w stałej kwocie, ale kryterium do ustalenia jego wysokości wynikało z liczby metrów kwadratowych oczyszczonej powierzchni.

W ocenie Sądu Okręgowego łączące strony umowy nosiły cechy umowy o dzieło. Z ich treści oraz okoliczności im towarzyszących wynika niezbicie, że zainteresowany miał wykonać konkretny remont i modernizację oznaczonego zbiornika metalowego i platformy dźwigowej, według określonego projektu technicznego (obowiązujących zasad, zaplanowanych czynności), który miał spełniać określone założenia. Umówiona modernizacja i remont została wykonana na konkretnej rzeczy, a wynagrodzenie wypłacone dopiero po odebraniu dzieła. Działania zainteresowanego nie polegały na starannym, podlegającym stałej kontroli działaniu, lecz na zrealizowaniu pewnego założenia. Dodatkowo potwierdzeniem powyższego jest fakt, że wynagrodzenie zostało dopiero ustalone i wypłacone po zrealizowaniu projektu.

Wykonywanie pracy na podstawie umowy o dzieło nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, a tym samym P. M., jako osoba zatrudniona na podstawie umowy o dzieło u płatnika (...) sp. z o.o. w B. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym.

Z tych względów i na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i 99 k.p.c. oraz § 6 pkt 3 (wartość przedmiotu sporu 4.988,43 złotych) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (teksty jednolity: Dz. U z 2013, poz. 490, ze zmianami), w brzmieniu od dnia 1 sierpnia 2015 roku nadanym zmianą wynikającą z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1078).

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany organ rentowy, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

- 1) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów przez przyjęcie, że zainteresowany realizował umowy o dzieło, co doprowadziło do naruszenia prawa materialnego tj. art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2 i art. 18 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1778) i art. 81 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej (...) (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1938), poprzez przyjęcie, że zainteresowany nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym a uzyskane przychody nie stanowią podstawy wymiaru składek;
- 2) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 627 k.c. oraz art. 734 k.c. poprzez ich niewłaściwą interpretację i zastosowanie a wskutek tego błędne przyjęcie, że zainteresowany w spornych okresach wykonywał umowy o dzieło;
- 3) sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez uznanie, że zainteresowany wykonywał umowy o dzieło.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy przytoczył argumentację uzasadniającą stawiane zarzuty.

Opierając się na ustaleniach faktycznych jak i rozważaniach prawnych poczynionych przez Sąd I instancji **Sąd Apelacyjny zważył co następuje:**

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu. Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Sąd Apelacyjny akceptuje w całości ustalenia faktyczne jak i wywody prawne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, przyjmuje je za własne, zatem nie zachodzi konieczność ich powtarzania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 1998 r. II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60).

Apelacja jest niezasadna i podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy nie dopuścił się naruszenia prawa procesowego wskazanego w apelacji ani też nie poczynił ustaleń sprzecznych z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Nietrafny jest zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Dokonana przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona tylko wówczas, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu nie znajduje oparcia w zasadach doświadczenia życiowego. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie występuje. Sąd obdarzył wiarą zeznania stron umów o dzieło oraz zeznania świadka, gdyż są spójne i konsekwentne. Organ rentowy oceny tej w żaden sposób nie podważył.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe w sprawie, zaś zaprezentowany w uzasadnieniu wyroku tok rozumowania odnoszący się do oceny dowodów jest spójny i logiczny.

Sąd Okręgowy zgodnie z przywołanymi zeznaniami ustalił jakie czynności, w jaki sposób i w jakim wymiarze czasowym wykonywał zainteresowany i w jaki sposób naliczane było wynagrodzenie. Ustalenia Sądu są zgodne z zebrany w prawie materiałem dowodowym i faktów ustalonych przez Sąd pozwany w istocie nie kwestionuje a skupia swoje rozważania na innej ocenie stosunku prawnego łączącego strony umów o dzieło, niż ta, której dokonał Sąd i instancji.

Jak słusznie zważył Sąd Okręgowy istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy zatrudnienie zainteresowanego i wykonywane przez niego czynności są charakterystyczne dla umowy o dzieło, czy też umowy o świadczenie usług. Jednocześnie Sąd ten wnikliwie omówił różnice pomiędzy tymi umowami.

Definicję umowy o dzieło zawiera przepis art. 627 k.c., według którego przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Stosownie natomiast do treści art. 734 § 1 k.c., przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do pokrewnych do zlecenia umów o świadczenie usług (art. 750 k.c.) stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Sąd Okręgowy nie dopuścił się błędnej kwalifikacji umów zawartych między wnioskodawcą a zainteresowaną. W konsekwencji nie naruszył art. 627 i 750 k.c.

Sąd I instancji trafnie wskazał, że elementem przedmiotowo istotnym umowy o dzieło jest zobowiązanie do wykonania oznaczonego dzieła czyli pewnego oderwanego od czynności faktycznych rezultatu. Warto zauważyć, że przy wykonywaniu umowy o świadczenie usług zwykle także pozostaje pewien materialny ślad wykonania umowy. Nie można go jednak utożsamiać z rezultatem, o którym mowa w art. 627 k.c.

Z materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że wolą obu stron było uzyskanie konkretnego efektu w postaci zakonserwowania i pomalowania zbiornika oraz platformy dźwigowej. Zainteresowany sam decydował o sposobie wykonania dzieła, sam też ustalał czas pracy. Wykonując czynności prowadzące do osiągnięcia umówionego rezultatu pracował bez nadzoru. Efekt jego pracy został sprawdzony, odebrany, po czym nastąpiła wypłata wynagrodzenia.

Dzieło stosownie do treści art.627 k.p.c. może mieć charakter materialny lub niematerialny, który jest wyrażony w pewnym przedmiocie materialnym zwanym substratem dzieła. Podkreślenia wymaga, że dzieło nie musi mieć cech indywidualności w takiej mierze jak utwór, nie zawsze musi być tworem jedynym i niepowtarzalnym, chronionym prawem autorskim i wymagającym od jego autora posiadania specjalnych umiejętności, ale jednocześnie musi być wyrazem kreatywności, umiejętności, myśli technicznej i powinno być przedmiotem zindywidualizowanym już w samej umowie (por. wyrok SA w Szczecinie z 4.6.2013 r. III AUa 846/12). Dzieło musi mieć charakter samoistny, co oznacza, że z chwilą jego ukończenia jest rezultatem niezależnym od dalszego działania przyjmującego zamówienie. I takim samoistnym przedmiotem jest efekt czynności podjętych przez zainteresowanego czyli odnowiony, pomalowany zbiornik i platforma dźwigowa.

Cechy wskazane w umowie dla oznaczenia dzieła muszą być obiektywnie weryfikowalne. Okoliczność ta pozostaje w ścisłym związku z istnieniem reżimu rękojmi za wady dzieła (zob. Komentarz do art.627 kodeksu cywilnego, red. Osajda, 2018, legalis). Zainteresowany osiągnął umówiony rezultat stosując obowiązujące normy i parametry techniczne, wyszczególnione w załączniku do umowy. Brak przeprowadzenia odpowiednich procedur rodziłby jego odpowiedzialność za wady dzieła.

Odpowiedzialność strony przyjmującej zamówienie na wykonanie dzieła jest odpowiedzialnością za osiągnięcie konkretnego rezultatu. W odróżnieniu od umowy

o dzieło, osoba przyjmująca zlecenie nie bierze na siebie ryzyka pomyślnego wyniku umówionej czynności i dlatego jej odpowiedzialność za właściwe wykonanie umowy opiera się na regule starannego działania – art. 355 § 1 k.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2017 r. III UK 226/16)

Konstytutywnym elementem umowy zawartej przez wnioskodawcę i zainteresowanego nie było staranne wykonanie oznaczonej czynności lecz określony i oczekiwany przez zamawiającego rezultat. Należy też zwrócić uwagę, że zainteresowany miał swobodny wybór czasu wykonania prac a wypłatę wynagrodzenia poprzedzał odbiór dzieła. Sporna umowa została zatem prawidłowo zakwalifikowana przez Sąd Okręgowy jako umowa o dzieło, a nie umowa o świadczenie usług do której znajdują zastosowanie przepisy o zleceniu w rozumieniu art. 750 k.c.

Skoro wnioskodawcę i zainteresowanego łączyły umowy o dzieło to nie ma podstaw prawnych do objęcia zainteresowanego obowiązkowo ubezpieczeniami społecznymi i ustalenia podstawy wymiaru składek. Przepisy cyt. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie przewidują objęcia ubezpieczeniami społecznymi osób zobowiązanych do wykonania oznaczonego dzieła.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

Skutkiem oddalenia apelacji jest zasądzenie w oparciu o art. 98 § 1 i § 4 k.p.c. od strony przegrywającej kosztów postępowania apelacyjnego, obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika wnioskodawcy, które w sprawie o podleganie ubezpieczeniom społecznym określone jest w wysokości przewidzianej w § 10 ust. 1 pkt 2 w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst. jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).